

Men vi har faktisk muligheden for at flytte EU's politik – vi har muligheden. Den skal benyttes. Og jeg må sige, at her er det bare ærgerligt, at der er for mange, der ligesom stiller sig udenfor.

Lad mig så sige lidt om folkeafstemninger, som har været en stor diskussion undervejs. SF har vedvarende agiteret for, at vi skulle have en folkeafstemning om Lissabontraktaten. Vi mener, at det, som jeg har sagt tidligere, er den samme traktat indholdsmæssigt som den forfatningstraktat, der skulle have været til folkeafstemning. Vi er kede af og bitre over, at vi har fået et nederlag i den her sag, og at vi ikke får en folkeafstemning. Vi havde set frem til en folkeafstemning, og vi ville have været blandt dem, der havde agiteret for et ja, i modsætning til de andre partier herinde, der har bedt om en folkeafstemning, og som ville have traktaten nedstemt. Vi mener, at det ville have været en ualmindelig god politisk beslutning at træffe at række hånden ud til befolkningen og sige: Vi har tillid til jer, vi vil gerne indgå i en debat om Europas fremtid, og vi vil naturligvis afholde en folkeafstemning.

Sådan er det ikke gået, og det er ærgerligt.

Men det er vigtigt, at man samtidig ikke bliver frustreret over det og siger, at man så bare vender EU ryggen. Som det er blevet sagt tidligere heroppefra i dag, er vi stærkere, når vi står sammen, end når vi er alene. Lad mig blot som et eksempel bruge Norge, der jo stadig væk står uden for EU – og det er naturligvis en norsk beslutning. Norge bruger faktisk utrolig mange kræfter på at tilpasse sig EU's lovgivning og EU's regler, ja, vel egentlig flere end noget som helst andet europæisk land. Men Norge har ingen indflydelse på EU's beslutninger. Det var den samme situation, vi ville stå i, hvis vi stod udenfor.

Nu er der formentlig et meget stort flertal i Danmark, der ønsker, at vi skal blive i EU. Min appel går da også især til de kræfter på venstrefløj og inden for centrum-venstre, som stadig væk er i tvivl om det: Meld jer sammen med os i en stærk fælles rød og grøn kamp i EU, hvad enten det gælder her eller i Europa-Parlamentet eller i de interesseorganisationer, I sidder i, sådan at vi sammen kan være med til at sikre, at de dagsordener, EU rejser, virkelig bliver nogle, der flytter EU's politik, så den bliver til gavn for både miljøet og almindelige lønmodtagere og den almindelige befolkning.

Kl. 13:21

**Anden næstformand (Søren Espersen):**

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 13:21

**Morten Messerschmidt (DF):**

Det er jo velkendt, at SF efter en vis reformation er endt op blandt jupartierne og altså støtter Lissabontraktaten. Jeg kunne bare godt tænke mig at vide, om de lovprisende ord, som fru Anne Grete Holmsgaard bruger om traktaten her i dag, er gældende for hele SF's folketingsgruppes vedkommende; om det er sådan, at alle i den rød-grønne gruppe, som hun her anråber, er enige om, at Lissabontraktaten er det fuldstændig rigtige for EU og for Europa. Eller er det sådan, at der er nogle i SF's folketingsgruppe, som rent faktisk har det modsatte synspunkt? Og hvor hører de så til i den rød-grønne alliance, som fru Anne Grete Holmsgaard anråber?

Kl. 13:22

**Anden næstformand (Søren Espersen):**

Ordføreren.

Kl. 13:22

**Anne Grete Holmsgaard (SF):**

Det har jeg jo faktisk svaret på en gang før heroppefra. Jeg fortalte, at SF har haft forfatningstraktaten til intern urafstemning. Der var 66 pct., der stemte for den. Det vil sige, at der jo altså også var nogle, som stemte imod den. Og det er sådan, at når vi stemmer i dag, er der også nogle af SF's medlemmer af folketingsgruppen, som stemmer imod Lissabontraktaten. For vi hylder nu engang det princip, at vi efter en grundig diskussion kan nå til en konklusion, så vi siger, at der er nogle, der er uenige i det her, og så har de retten til at stemme imod.

Kl. 13:22

**Anden næstformand (Søren Espersen):**

Hr. Morten Messerschmidt? Nej. Så er der en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 13:23

**Per Clausen (EL):**

Fru Anne Grete Holmsgaard har jo ret, når hun siger, at en vigtig begrundelse for at stemme nej i Frankrig og i Holland til EU-forfatningen var et ønske om at få en bedre traktat, et bedre grundlag for et europæisk samarbejde, hvor miljø og social sikkerhed var i centrum.

Men hvordan kan det nu være, at vi ikke har fået en bedre traktat? Er det ikke, fordi man, lige præcis da man nåede til at skulle have Lissabontraktaten gjort færdigt og kørt igennem det politiske system, droppede enhver inddragelse af